

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

26. Cap. De Superbia.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

præceptum, meâ sancitum confirma-
 rumque authoritate. *Ego autem dico vobis*
 &c. ego, Dominus ac magister vester,
 Pater & Pastor volo, severeque mando,
Vt diligatis invicem.

Famulum Domino, Discipulum Ma-
 gistro, filium Patri obedire par est,
 ovemque Pastoris sui vocem audire oportet:
 quânto igitur potiori jure vos mihi
 obtemperare, meamque vocem audire,
 necesse est? cum nō solum dominus vester,
 Magister, Pater, ac Pastor sim, verum
 etiam vester Iudex, Rex, conditor, &
 Deus, quem observare debetis & reve-
 reri, ac timere, eò quòd vobis hoc præ-
 ceptum dederim, propositâ ejus trans-
 gressoribus implacabilis odij, æternæque
 damnationis pœnâ.

CAPVT XXVI.

DE SUPERBIA.

Superbia est inordinatum æstimationis
 propriæ desiderium, quo homo im-
 pulsus suprâ ceteros, suprâque id quod
 est, se ipsum extollit. Sed *Omnis qui se*
exaltat, humiliabitur.

Hoc vitium prorsus est execrandum.

EX

Ex Angelis innumeros effecit dæmones,
& cum illis plurimos homines, qui multo
tempore piè Sanctæque vixerant, in æter-
na detrusit incendia.

Proceræ arbores diù crescunt, sed
unicâ excinduntur horâ. Gravis & pe-
riculosus est lapsus, dum quis ex alto ruit.

*Odibilis coràm Deo est & hominibus super-
bia. Initium omnis peccati est. Quid superbi-
t terra & cinis.* ait S. Scriptura.

Difficile dictu est, quàm perniciosum
sit, præponere se vel uni. Si Deo sic
placitum fuisset, pedissequa tua nunc fo-
ret Domina, & tu pedissequa.

Fieri etiam potest ut, qui modò est
mortalium omnium sceleratissimus, in
sanctissimum evadat.

Latro ille, qui ad dexteram CHRISTI
erat cruci affixus, post enormia à se per-
petrata scelera, tam benevolè excipieba-
tur, ac si nihil unquam egisset, nisi quod
bonum & rectum erat, adeò ut tres hora
veræ sinceræque pœnitentiæ, quæ dura-
vit usque ad extremum vitæ, magis illi
profuerint, quàm longa multorum an-
norum Sanctitas, quæ usque ad obitum
non fuisset duratura.

Tu verò, licèt modò sis probus, licèt
diù constanter, fideliterque Deo servieris.

fieri etiamnum potes mortalium omnium nequissimus; quo in statu si te mors deprehendat, post innumera bona, opera præstita, sic tecum agetur, ac si nihil unquam nisi malum à te esset profectum.

Efferre se nemo potest, nisi ob bonum, quod sibi proprium est; tu verò bonum, quod tuum sit, nullum habes. Peccatum, maximum in orbe malum, solummodo est tuum.

Quidquid in te invenitur boni, forma, scientia, industria, à Deo manat: etenim res omnes creatæ ab ipso ducunt originem, & assidue ab eo dependent, non aliter quàm radij à sole.

Sine sole nec movere se, nec efficere quidquam valent radij, sic nec ulla creatura sine Deo quidquam valet. Radij nihil addunt soli, nihil etiam detrahunt; neque illis augetur sol, neque etiam imminuitur; sic nec per res creatas quidquam accedit Deo, nec quidquam decedit.

Licet omnes mundi radios soli offerres, nihil omnino ei dares, nisi id, quod ipsius est: ita etiam, quamvis tu solus offerres Deo, quidquid Sanctissima Virgo MARIA, quidquid Angeli, beati omnes unquam egerunt, agunt, æternūque acturi sunt, nihil ei dares, nisi id, quod ex ipso promanat.

Quid

Quid ergo vanâ gloriâ inflaris? quid superbiâ intumescis? quid tanti te ipsum aestimas? quasi aliquid sis, quasi momenti alicujus sit id quod agis, quasi aliquid Deo des. In ipso sunt omnia, & ex ipso profluunt universa.

Nos Deum neque majorem neque beatiorum, quàm sit, reddere valemus: omnem enim perfectionem, & beatitudinem in se complectitur.

Quapropter ubi omnia, quæ præcepta nobis sunt, executi fuerimus, dicere nos oportebit, *Servi inutiles sumus*. Nobis ipsi etiam stimulos addere debebimus, ut majora & difficiliora, atque aded quidquid in nostra est potestate, alacri latroque animo aggrediamur.

Quod si per hæc ad magnitudinem Dei, ejusque felicitatem nihil possimus adipiscere, certè ad nostram ipsorum gloriam, propriamque beatitudinem non exiguus meritorum cumulus accedet.

Qui se humiliat, inquit CHRISTUS, exaltabitur.

CAPVT XXVII.

DE ^{is} ~~is~~ HUMILITATE.

Humilitas est virtus CHRISTI. Hanc ipse, ut annuntiaret verbis, & doceret